

sChOOL

zima 2020

Časopis ZŠ U Vršovického nádraží v Praze
www.zsvrsovicka.cz

Pohledy
do budoucnosti
Kam se chystají deváťáci?

Vánoční stánkové
šílenství

Školní
sourozenci

Je dobré chodit se sestrou nebo bratrem do stejné školy?

SCHOOL
zákulisi

OBSAH

SCHOOL ROZHOVOR (strana 4)
Interview s duchem školy

SCHOOL NEWS (strany 5-7)
Žlutásové
Vánoční pečení
Stánkové šilenství
Muzika na trzích

**SCHOOL
PROJEKT** (strana 8)
Na dobré adrese

SCHOOL FOTOEDITORIAL (strany 9-13)
Školní sourozenci

SCHOOL LIDI (strany 14-17)
Jak žijí po vyučování
Moje NEJ
Osobnosti zimy
Zaujali redakci
Očima fotografa

SCHOOL PLÁNY (strany 18-19)
Pohledy do budoucnosti
Předsevzetí

SCHOOL KOMIKS
(strany 20-21)
Dvě sestry
a hustej týpek

SCHOOL MÓDA
(strany 22-23)
Módní policie
Typologie zimních účesů

SCHOOL RECENZE (strana 24-25)
Okénko pro gurmány
Kam do muzea

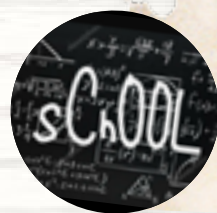
SCHOOL PORADNA (strana 26)
Stres kolem pololetí

SCHOOL fenomén (strana 27)
Sociální síť

SCHOOL ANKETA (strana 28)
Máte rádi rimu?

Redakce

Pište nám na e-mail:
school.zsvrsovicka@gmail.com

Škola se anglicky řekne „school“. A kdybyste to nevěděli, tak ta naše je i COOL. Má totiž svůj magazín SCHOOL. V ruce držíte jeho 10. číslo.

Časopis SCHOOL vzniká na ZŠ U Vršovického nádraží v Praze. Na jaře 2018 byl zvolen nejlepším školním časopisem v Praze, v listopadu 2018 nejlepším školním časopisem v České republice. Je vydáván za finančního příspěvní MČ Praha 10. **Desáté (zimní) číslo vyšlo 27. ledna 2020.**

Redakce: Adam Kabát, Eliška Horváthová, Káta Juránková, Lenka Kopalová, Lili Nguyen, Natálka Nguyen, Natka Janáčková, Tamča Macková, Táňa Bobáková, Tereška Rousková, Vítek Vachta, Zuzanka Phung
Spolupracovníci redakce: žáci mediální výchovy z 8. A, 8. B a 9. A
Celková korektura: Jana Frojdová
Koordinace, obsah, editace, jazyková korektura, grafická úprava: Alena Bartošová (-ab-)

Adam Kabát
při čepičkovém
pózování
zachytil
Elinku,
Mariana
a Mar-
tina. Že
jim to
sluší?

Foto
na titulce

ŠKOLA v číslech

328

V naší škole se vzdělává 328 žáků. Třetina z nich jsou žáci se speciálními vzdělávacími potřebami.

Celkem na prvním a druhém stupni máme 16 tříd plus 2 přípravné (s tříadvaceti dětmi).

29

Na naší škole působí celkem 29 učitelů a učitelek. Pomáhá také 9 asistentů nebo asistentek pedagoga.

Školní družinu navštěvuje celkem 125 dětí. Jsou to zpravidla žáci 0. až 3. tříd.

125

16

SCHOOL
„výročí“

sChOOLatiny!

Redaktorka Eliška Horváthová upozorňuje na to, že vychází jubilejní číslo časopisu SCHOOL a vzpomíná na jeho začátky. Slavíme kulatiny! Tedy po našem: sChOOLatiny.

„Začalo to tak, že v katalogu školních kroužků na rok 2017-2018 mamka objevila kroužek školního časopisu SCHOOL a řekla, že vypadá zajímavě. Tak mě přihlásila. Překvapilo mě, že tam byly samé „velké děti“. Byla jsem nejmenší a hrozně jsem se styděla. Ale když vyšlo druhé číslo, připadala jsem si už jako novinářka. Když se na tvorbu pátého čísla připojila i Táňa, změnil se mi celý přístup ke sChOOLu. Protože:

1. už jsem se nestyděla,
2. nebyla jsem nejmladší,
3. kámoška se vždycky hodí.

A během dalších měsíců a let se sChOOL změnil tolik, že tohle desáté číslo se s tím prvním nedá vůbec srovnávat. Desáté číslo! Wow! Kdo by to byl na začátku řekl!

Milý sChOOLe, do dalších čísel ti přeju, abys byl pořád tak super, hezkej, chytřej, vtipnej, čtívej, výjimečnej nebo ještě výjimečnější. A až ti v roce 2020/2021 přijdou noví redaktori a nové redaktorky, já už do naší školy asi chodit nebudu, ale neznamená to, že na tebe zapomenou. Naopak. Budu si tě číst dvakrát tolik!“

Eliška Horváthová

Ohlasy

O časopise SCHOOL se hodně mluvilo a psalo...

Chválili školní inspektoři

Jak jistě víte, naši školu navštívila **školní inspekce**. Jejich závěry byly pro časopis SCHOOL více než potěšující. Inspekce byla nadšená! V závěrečné zprávě se píše mimo jiné toto: „Škola příkladným způsobem podporuje rozvoj demokratických hodnot žáků. Žáci vydávají školní časopis, který nejen informuje o dění ve škole, ale má i významný výchovný přesah. Vtipnou formou upozorňuje na nedostatky v chování žáků, motivuje je k aktivitě, obsahuje i rady školní psycholožky. Časopis byl oceněn jako nejlepší školní časopis roku 2018 v ČR.“

Čte ho celá rodina

Nadšená byla i vedoucí školní družiny **Martina Sálíková**. Přečetla ho od začátku do konce a přišla nám do redakce vyseknout poklonu. „Podzimní číslo je prostě perfektní,“ prohlásila. Celé ho prý přečetl i její manžel, který pracuje jako učitel. Na jejich škole by také ocenil časopis našich kvalit.

Sranda musí být!

Svým názorem na časopis se pochlubil i pan učitel **Antonín Kříž**: „No, když se podívám na poslední číslo, musím vyjádřit údiv nad grafickým ztvárněním časopisu, neboť svoji fotografii s manželkou jsem našel hluboko v útrokách uvedeného čísla. Jistě chápete, že pochvalně se budu moci k časopisu vyjádřit, až bude moje fotografie na stránce titulní! Howgh.“

Neuvěřitelně
10. číslo!

To, že
obvykle
nejsem vidět,
neznamená, že
neexistuju...

DUCHU!

Jsi tu sám?!

Duchu, jsi tu sám? Jako sChOOL, tedy pardon KŮL v plotě?

Jste blázni? Skoro každá třída má svého ducha.

Proč skoro každá?

Některé už o něj bohužel přišly. Přestaly o něj pečovat, živit ho. Všimli jste si přece, že některé třídy postrádají ducha. Ztratily ho a teď se tam necítí dobře. Hádají se a chovají se jak zmatené včely v lese. Trochu jako smyslů zbavení.

Počkej, čím se školní duchové živí?

Vším možným, třeba ostatky dětského rozumu a potem prolitým před tabulí.

To zní děsivě.

Dělám si legraci. Mně osobně chutná jí nejvíc vaše sChOOL nápady, protože já jsem hodně vybíravý - jiní duchové tak cool nejsou. Já moc rád poletuju na vašich redakčních schůzkách.

Jak to, že jsme tě ještě nikdy neviděli?

Asi jste se teď před Vánoci pěkně nahládili na duchovní svět.

Stejně nám z tebe trochu běhá mráz po zádech...

I mně někdy mrazí. Občas tu totiž dojde i k vraždě! I vy už jste určitě ve škole někdy zabíjeli čas nebo dvě mouchy jednou ranou.

Aha, zase vtipkuješ. Prozradíš, jak můžou třídy, které ho ztratily, získat svého ducha zpátky?

Rozhodně si ho nemůžou objednat vytvočením 666. Ani si ho nemůžou vyboxovat pěstmi. Chce to spíš jemnou práci - pěstovat cit a vlastně i kytky. Prostě cokoli, co je pastvou pro oko, ucho i pro duši. Tedy říkat, dělat a vnímat hezké věci. ◀

Trochu netradiční rozhovor na úvod. Doufáme, že špetka duchovna nikoho na přelomu roku nezabije.

Text: sChOOL, foto: Eliška Horváthová

Jak známo, v zimě se stmívá brzy. A tak, i když nám schůzky sChOOL začínají už o půl čtvrté, končíme za tmy. A za tmy se v naší škole dějí věci... (Harry Potter by pochopil snad nejlíp. Ovšem jeho zkušenosti z Bradavic se s těmi našimi asi nedají srovnat.)

Jak to tady za tmy vypadá? Tak třeba je tu ticho. Už tu nikdo nerve. Ze školního rozhlasu neduňí chráplák Petra Lexy, ani Toulavá, ani Mňam, mňam, Bobík.

Je tu šero. Svítí unikové východy, a když chcete odemknout třídu, těžko se trefujete klíčem do zámku.

Ale to není všechno. Nám se jednou ve středu podařilo zahlédnout ducha školy...

Jsme novináři, takže ducha nenecháme jen tak uniknout. Pořídili jsme fotku i pocho-pitelně i rozhovor!

ŽLUŤÁSOVÉ!

Na 28. listopadu jsme u nás ve škole vyhlásili Žlutý den. Jako poctu slábnoucím podzimním sluncům a jako holt módní vlně žlutých mikin, která zaplavila naši školu.

Text: sChOOL, foto: -ab-

Šlo o to, aby si každý člověk v našem sChOOL vesmíru v tento den oblékl alespoň něco žlutého. Botu, náramek, čelenku, jedno co. Ptáte se, jaký to mělo smysl? Pro někoho žádný („Nuda!“ křičeli pesimisté.) Ale pro nás to mělo smysl přímo gigantický. Protože když se

spojí přes tři sta lidí byt kvůli úplné blbosti, je to jako zázrak. Ten pocit, že jsme (žlutá) parta je fajn, ať si říká kdo chce, co chce.

NÁŘEZ

Někdo nám to teda ale nandal. Našli se jedinci, kteří od začátku školního

roku chodí výhradně ve žluté mikině - a zrovna 28. listopadu si vzali miki-nu černou. Wow!

MÓDES RÓBES

Žlutou oblékly i paní učitelky: Míhalo se to žlutými svetříčky, topičky, botkami... Některé redaktorky sChOOL šly dokonce tak daleko, že oblékly i žluté spodní prádlo. Všimli jsme si, že někdo žlutě obarvil i nehety, prameny vlasů či tapetu na mobilu.

BORKA MAJDA

Zaujala nás Majda ze šestky, která v ten Žlutý den většinu lidí doopravdy překonala. Vyrobita si totiž vlastnoručně žluté náušnice, čímž dovedla svůj outfit k dokonalosti. ◀

Voňavé vánoční pečení

Na vánočních trzích 4. prosince nechybělo na stáncích cukroví. O dobrotky se postarala hlavně 5. A.

Text a foto: Táňa Bobáková, Lili Nguyen a Natálka Nguyen

Jak to vidí Táňa

Na konci listopadu se část 5. A sešla v kuchyňce, kde jsme pekli cukroví na vánoční trhy. Konkrétně jsme pekli ořechy. Někdo dával těsto do formiček, někdo mazal a někdo je dával do sáčků a vázal je. Těsto připravila paní učitelka Schubertová, která nás taky celou dobu řídila. Práce bylo dost. Ještě jsme s redaktorkami sCh00l natáčely rozhovory. Nevím, jestli je někdy zveřejníme, protože jsme se ptaly pečených ořechů, jaké to je - být (vy)pečený. Nejlepší na celé akci bylo samozřejmě ochutnávání. ◀

Jak to vidí Natálka

Myslím si, že na vánočních trzích, které se konaly 4. prosince 2019, byl mezi stánky úplně nejlepší stánek Sladkomls. Prodáváli jsme tam naše cukroví a zajímavé je, že jsme všechno prodali za pětadvacet minut. Ostatní třídy ale také měly pěkné výrobky - prodávaly se svícný, tašky, stromky, jablka s napíchanými bonbony a přáníčka. Nejvíc voněly klobásy. ◀

Jak to vidí Lili

Jeden sáček s oříšky jsme prodávali za 50 Kč. Možná si myslíte, že to je drahé, ale víte, kolik stály suroviny? Vyšly na zhruba na 700 Kč. Odhadovala jsem, že je prodáme za hodinu, ale byly pryč ani ne za půl hodinu. Kdo je koupil, neprohloupil, protože byly výborné. Chutnala mi hodně i klobása s chlebem. Jak mohli ti lidé u grilu vydržet ten kouř? Co se týče chutí, zklamalo mě jablko s bonbony. Moc jsem se na ně těšila, ale bonbony byly tvrdé jako kámen. Celkově se ale trhy strašně moc povedly. Takže na příští rok vám dám radu: Když nebudete vědět, kam v Praze vyrazit na trhy, pojdte na ty naše. ◀

Stánkové šílenství

Text: Adam Kabát
Foto: Adam Kabát a Bohumila Boháčová

V rozhovoru pan školník Jaroslav Jantač popisuje trable se sestavováním stánků na vánoční trhy.

Jak dlouho vám trvá sestavit jeden stánek?

Přibližně pětáctřicet minut. Letos mi všechny stánky zabraly dohromady necelé dva dny. Jeden den jsem dělal osm stánků, druhý den dva. Ale rozhodně bych to zvládl i za den, kdyby nebyla škola a jiná práce.

Proč vlastně stánky nezůstávají přes rok složené někde ve sklepě?

Protože dveře mají menší rozměr. Stánek má průměrně jeden metr na šířku, a tudíž s ním do sklepa neprojdete.

Ted' důležitá otázka. Baví vás to vůbec?

Celkem ano, protože je to jednou za rok. Kdybych je měl sestavovat každý den, bylo by to jiné.

A jak si pamatujete, která část kam patří?

Každý rozložený stánek má ve sklepě své místo a každá část stánku i svoje číslo. Podle nich to pak vždycky spojuju dohromady.

Muzika

Do koledování na vánočních trzích se zapojila celá škola.

Text: sCh00l,
foto: -ab-

Zkoušky naznačovaly, že sladit tři stovky lidí nepůjde jen tak. Ale nakonec 4. prosince zazpívali nultáci až devátáci unisono „jako jeden muž“. Takový veselejší muž. Všechny třídy svorně zapěly čtyři české koledy, a to v doprovodu dvou kytar, Káta s Tamčou zcela ovládly zvonkohry, Adam bubnoval do cajonu a dohromady to kapele pěkně ladilo. Výsledek podpořil nový tým školních zvukařů, který byl sice někomu trnem v oku, ale svou úlohu zvládl na jedničku. Dodejme, že holky ze šestých až devátých tříd předvedly naše skromné vánoční pásmo i na trzích na Kubáni. ◀

Udělal jste někdy chybu?

To snad ani nejde smontovat špatně, to by vám nedrželo pohromadě. Stánky by se vám sesypaly jako domeček z karet.

Používáte vrtačku?

Stánky montuju akuvrtačkou, ale doťahovat musím ručně. Večer mě z toho pak bolí ruka.

Pane školníku, odkud berete na výzdobu to čerstvé jehličnaté chvojí?

Používám jehličnaté větvičky ze školní zahrady.

Zasmějete se při montování?

Rád poslouchám rádio. Takže když říkájí v rádiu něco vtipného, pobaví mě to.

Rozkládání stánků asi zabere méně času, že?

Rozmontování už je hračka. Zabere to pouhých pět hodin. ◀

TRHY v číslech

Zajímá vás, kolik peněz se na vánočních trzích vybralo?

Text: Tamča Macková a Adam Kabát

Rodiče na vánočních trzích utráceli o sto šest. Nakupovali maličkosti, bez kterých by Vánoce nebyly Vánoce, a celkově se vybralo úctyhodných 18 670 Kč! Žákovský parlament v lednu odsouhlasil a vedení školy rozhodlo, že peníze využijeme na vědeckou show, které se budou moci zúčastnit úplně všichni. ◀

Na dobré adrese

ZŠ U Vršovického nádraží v Praze.
Vážně dobrá adresa. Krásné nádražičko,
exkluzivní park a unikátní školní budova
ze třicátých let dvacátého století. Je
tu někdo, kdo s tím nesouhlasí?

Text: sChOOL
Foto: Adam Kabát, pan Čámský

Jistě. „Naše škola vypadá jako vězení!“
„Chtělo by to novou fasádu.“ „Zbývá je-
nom, aby kolem vedl ostanatý drát, a je to
ukázková věznice.“ I takové názory na bu-
dovu naší školy zaznívají. Redakce sChOOL
s nimi ale zásadně nesouhlasí. Je to samozřejmě
otázka vkusu. Ale vkus se přece dá tříbit, neee?
Proto vyhlášíme speciální soutěž **Za starých**
časů. Do konce února zjišťujte, pátrejte, vpytá-
vejte se chytrých učitelů, vyzpovídejte strýčka
Googla a čmúchejte všude po Vršovících. Zkrátka
vyhledejte co nejvíce informací o starých časech
naší školy. Který architekt navrhl budovu? Fungo-
vala vždycky jako škola? Komu byla určená?
Svoje poznatky, obrázky a staré nostalgické fo-
tografie noste do redakce sChOOL nebo posílejte
na náš e-mail: school.zsvrsovicka@gmail.com.
Zúčastnit se můžou jednotlivci, týmy nebo celé
třídy. Podaří-li se shromáždit zajímavé kousky,
uspořádáme ve spolupráci s žákovským parlamentem
parádní výstavu.
A co můžete účastí v soutěži získat? Dobrý po-
cit, věčnou slávu v našem časopise a překvapení
k tomu. ◀

Školní Sourozensci

Velký projekt časopisu sChOOL. Zapojilo se do něho přes padesát
žáků naší školy a všem bráškům a ségrám tímto děkujeme, že se
přišli nadšeně nafotit do redakce sChOOL!

Když jsme
v lednu
školním
rozhlasem
vyhlási-
li, že se sháníme
po sourozencích,
kteří navštěvují
naši školu, netu-
šili jsme, že se
nám přihlásí tolik
nadšenců. Do redak-
ce sChOOL vás dora-
zilo více než pade-
sát! Mnozí se navíc
přišli ptát, jestli
budeme focení ještě
opakovat, protože
mají nemocnou se-
stru nebo brácha
zrovna dneska chy-
bí...

Cílem tohoto pro-
jektu ovšem nebylo
jen focení. Hlavně
jsme se vás ptali,
jaké to je, když
chodíte do školy
s někým z rodiny.
Zjistili jsme po-
zoruhodnou věc:
Do čtvrté třídy „je
to dobrý“, od páté
třídy výš vnímá-
te víc a víc spíš
negativa. „Vopruz“,
„hrůza“, „blbý“ -
taková slova zazní-
vala od těch star-
ších z vás. (Čím to
asi bude?!)
Celkově se ovšem
zdá, že jsme vlast-
ně rodinná škola.
Inu, asi se u nás
lidem líbí! ◀

Tamča, Vali (8. A)
a Vincent (4. A)

Má to výhody i nevýhody

Text: Tamča Macková, foto: Adam Kabát

Mám dva sorozence. Někdo si možná myslí, že mladší
sourozensci jsou roztomilí, ale to se o mém bratro-
vi říct nedá. Na to, že chodí do 4. třídy, má moc
vyvinutý slovník (jeho slovní zásobu neuslyšíte pomalu
ani u nás na druhém stupni, a to je tedy co říct). Ale
pozor! Stres z jednoho bráchy je málo. To musíte mít
ještě dvojvaječné dvojče! V mém případě sestru Valerii.
Já osobně se za ni nestydím, ale ona má na mě jiný ná-
zor.

Popíšu teď výhody a nevýhody. Super je, že když jedna
chybí, může si něco od té druhé opsat (když ale bude tak
hodná a dá vám to k opsání). Když jste ale v jedné tří-
dě, může na vás někdo něco naprášit rodičům. Další mínus
je, když je jedna chytřejší než ta druhá, která se ne-
chce moc učit. To je potom naprostá katastrofa.
Pak tu máme další mínus: odpuzování kamarádů. To opravdu
zažít nechcete. A na závěr nejhorší věc, která je navíc
pro holku docela důležitá: vzhled. Když je jedna hezčí,
všichni to řeší a na vás se to podepíše. ◀

Bára (4. B)
a Eliška (1. A)

Mariano
(2. A)
a Manuelka
(0. A)

David (4. B)
a Ondra
(1. B)

Robert
(4. B)
a Tobiáš
(2. A)

Stella
(7. A)
a Kája
(4. B)

Omid (5. A)
a Arzo (4. B)

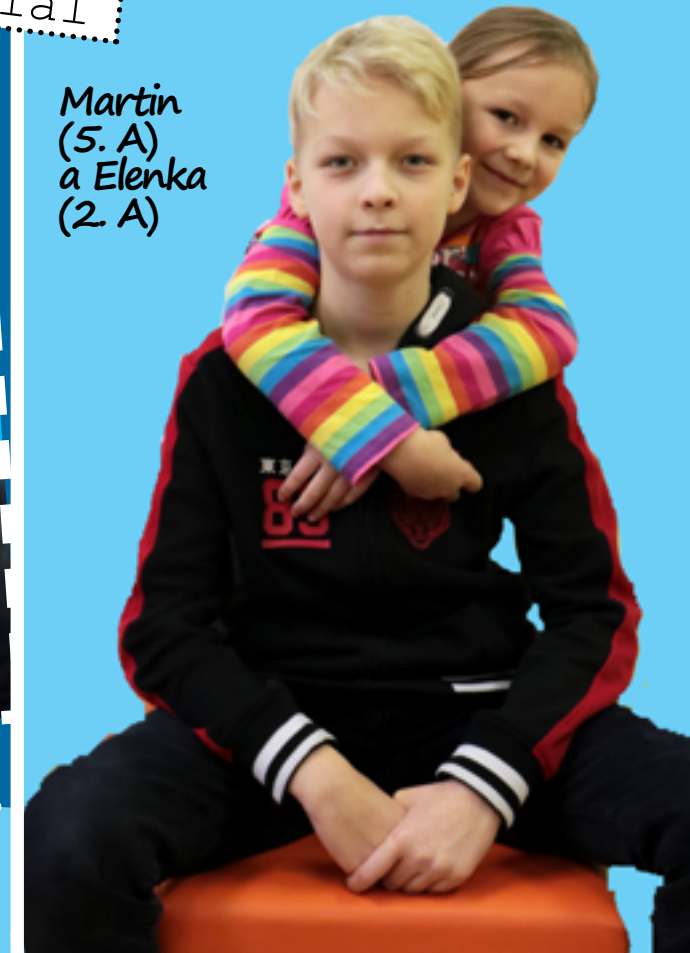

sChOOL
fotoeditorial

Bertík
(3. A)
a Pavlík
(1. B)

Martin
(5. A)
a Elenka
(2. A)

Anetka (5. B)
a Nelinka (3. A)

Sára (6. B)
a Stefan
(4. B)

Nikola (7. A)
a Dominik (5. B)

Roman
(4. A)
a Artom
(1. B)

Lukáš
(3. A)
a Tereška
(1. B)

Honza
(5. A)
a Natálka
(3. A)

Marlen (5. B) a Loren (2. A)

Helenka
(4. B)
a Tomáš
(0. B)

Marianka
(6. A)
a Pavel
(3. B)

Anička
(3. A)
a Viky
(2. B)

Felix (7. A) a Elinka (4. B)

Isabela
(7. A)
a Kačka
(2. B)

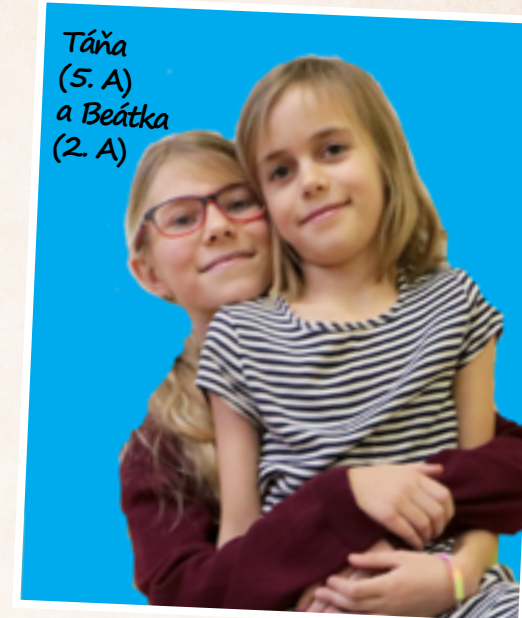

Kristýna (8. A), Tereška (5. A)
a Tomáš (4. A)

Je to těžké!

Táňa
(5. A)
a Beátka
(2. A)

Text: Táňa Bobáková
Foto: Adam Kabát

Někdy vás sourozenec potěší, někdy naštvě. Každý jedináček ho chce mít, ale já říkám: Nepřejte si ho! Mám svou sestru ráda, ale je to pro mě těžké, rozhodně těžší než pro ni. Když ji vyzvedávám z družiny, často mě neposlechne a já mám o ni strach. Občas se stává, že mě chce zapojit do svých her a získává si mě jakkoli: Bije mě, křičí, žaluje... Nenechá toho, dokud jí to neodsouhlasím. ◀

Barborka
a Matěj
(6. A)

JAK ŽIJÍ po vyučování

Nová rubrika pro zvědavce, kteří chtějí vědět něco ze soukromí našich učitelů...

sChOOL
lidi

Jana Volfová
učitelka tělocviku
a angličtiny

Zpovídal
a fotil Adam
Kabát

NEJOBLÍBENĚJŠÍ
ČINNOSTI: curling,
procházky se psem,
jízda na kole, lyžo-
vání, luštění sudoku
a cestování

NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZVÍŘE:
naš pejsek Ejminka

NEJOBLÍBENĚJŠÍ BARVA:
žlutá

NEJOBLÍBENĚJŠÍ
PŘEDMĚT VE ŠKOLE:
fyzika a matika

NEJOBLÍBENĚJŠÍ FILM:
S tebou mě baví svět
(hraje v něm náš
bývalý žák Lukáš
Pelánek)

NEJOBLÍBENĚJŠÍ KNIHA:
Povídání o pejskovi
a kočičce (nejradši
mám příběh, kde vařili
dort)

NEJOBLÍBENĚJŠÍ PÍSEŇ:
Merry Christmas

NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZPĚVÁK:
Freddie Mercury

NEJOBLÍBENĚJŠÍ MÍSTO
NA ZEMI: domov

NEJOBLÍBENĚJŠÍ KOUT
DOMA: křeslo u kamen

NEJOBLÍBENĚJŠÍ MÍSTO
V NAŠÍ ŠKOLE:
kabinet přírodopisu

**Naděžda
Skalická**
třídní učitelka 2. B

Zpovídal
a fotil Matěj
Bednář

NEJOBLÍBENĚJŠÍ
ROČNÍ OBDOBÍ: léto

NEJOBLÍBENĚJŠÍ BARVA:
tmavě modrá

NEJOBLÍBENĚJŠÍ
ROSTLINA: růže

NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZVÍŘE:
žirafa

NEJOBLÍBENĚJŠÍ
RELAX: při poslechu koncertů
Davida Garretta

NEJOBLÍBENĚJŠÍ FILM:
Ženy v pokušení

NEJOBLÍBENĚJŠÍ HEREC:
Dustin Hoffman

NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZPĚVÁK:
Elton John

NEJOBLÍBENĚJŠÍ POŘAD
V TELEVIZI: Zázraky přírody

NEJOBLÍBENĚJŠÍ KNIHA: Saturnin
od Zdeňka Jirotky

NEJOBLÍBENĚJŠÍ PÍSEŇ: Voda, čo
ma drží nad vodou (Elán)

NEJOBLÍBENĚJŠÍ MÍSTO NA ZEMI:
všude tam, kde je moře

NEJOBLÍBENĚJŠÍ KOUT DOMA:
jídlní kout

NEJOBLÍBENĚJŠÍ MÍSTO V NAŠÍ
ŠKOLE: tělocvična

Moje
NEJ

Dotazník,
který od-
haluje vše
podstatné!

Zpovídal
a fotil Adam
Kabát

**Barbora
Nechybová**
učitelka španělštiny

NEJOBLÍBENĚJŠÍ
ZPĚVÁK: Michal David

NEJOBLÍBENĚJŠÍ FILMY:
Diktátor, Pelišky, Tři
oříšky pro Popelku

NEJOBLÍBENĚJŠÍ SERIÁL:
Dva a půl chlapa

NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZEMĚ:
Španělsko

NEJOBLÍBENĚJŠÍ ROČNÍ
OBDOBÍ: léto

NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZVÍŘE:
můj pes Karel

NEJOBLÍBENĚJŠÍ KOUT
DOMA: postel

NEJOBLÍBENĚJŠÍ
MÍSTO VE ŠKOLE: jídelna

Curling queen

Text: Tamara Macková

Paní učitelka **Jana Volfová** se věnuje přes tři-
cet let curlingu. Sportuje za oddíl CC SP Savo-
na. Už třikrát dokonce reprezentovala na mist-
rovství světa ve Švédsku a v Dánsku. „Trénujeme
jednou až dvakrát týdně a o víkendech se konají
soutěže,“ prozrazuje sportovkyně, která se prý
odmalička věnovala gymnastice.
Zeptali jsme se jí také, jestli je podle ní
tento sport, který vznikl ve Skotsku (hráli ho
nejprve na rybníce), jednoduchý, nebo nároč-
ný. „No, když se hraje dvě utkání po sobě, je
to náročné,“ uvažuje Jana Volfová. Ona sama se
při něm nikdy nezranila, ale setkala se s úrazy,
například se zlomenou klíční kostí. Nebudete se
teď bát o její zdraví? ◀

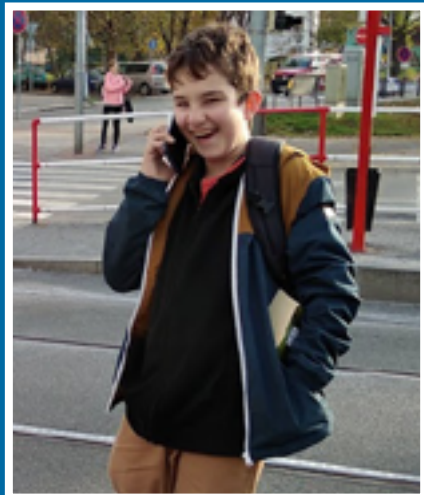
SOUTĚŽ!

Získej poukaz na jedničku z vybraného
předmětu nebo voucher na pitíčko
na vrátnici! Stačí do 1. 3. 2020
na e-mail school.zsvrsovicka@gmail.com
poslat správné odpovědi na následující
otázky a mít štěstí při losování!

1. Kdy proběhl žlutý den?
2. Má Naděžda Skalická ráda léto?
3. Kterému jídlu sChOOL udělil tři hvězdičky?

ZAÚJALI redakci

V zimě si lidí kolem vši-
mala hlavně Lili Nguyen.

Odvázaný

Jednou k nám na schůzku
sChOOLu přišel nějaký týpek
a já nevěděla, kdo to je.
Pak jsem pochopila, že je náš
bývalý redaktor David Hla-
váček. Kladla jsem mu otázky
(zkoušeli jsme natáčet vi-
dea) a on mi na ně bez stresu
odpovídal. Oceňuju, že se umí
odvázat.

Nespoutaná

Naše spolužačka Bety je
opravdu hodně aktivní a vždy
všechny rozesměje. Nejsem
si jistá, jestli je vůbec
člověk, protože pořád běhá
a prostě se nezastaví.

Výkonné

Taky mě zaujaly naše paní
uklízečky. Nechápu, jak to
dělají, ale já bych jejich
práci nezvládla. Sbírat
po dětech odpadky a tak...
Díky nim máme každé ráno čis-
té třídy a chodby.

Zajímavá

Lenka Kopalová je nová redak-
torka sChOOLu. Asi je trochu
postižená hudební výchovou,
protože když nás Alena jed-
nou vyzvala, abychom pustili
nějakou muziku, Lenka pustila
Vivaldiho. Jsme prostě kul-
turní redakce. ◀

OSOBNOSTI zimy

Paní učitelka Volfová není jediná osoba v naší škole,
která se věnuje zimnímu sportu. Mezi žáky vládne
krasobruslení, ale objevili jsme i lyžařku.

1 ADRIANA

Napsal a fotil: Vítěk Vachta

Naše třída 6. B je plná nadějných kra-
sobruslařek. Máme i jednoho krasobruslaře.
Všichni jsou fajn. Dost trénují - vstávají brzo
a někdy odcházejí dřív ze školy. Zavidím jim, že
se na ledě pohybují lehce, jako když mažete měk-
ké máslo na chleba. Svedou piruety, těž-
ké skoky a já osob-
ně obdivuju i jízdu
pozadu.
**Zajímavou krasobrus-
lařkou je například
Adriana Santarová.**
Tu na krasobrusle-
ní baví hlavně sko-
ky. „Nejradši mám
Lutz,” shrnuje. Musí
trénovat každý den
a o víkendech zá-
vodí. Volno pak prý
nemá vůbec žádné. ◀

2 SOFIE

Text: sChOOL

Foto: archiv Sofie Hogenové

Jednou z krasobruslařek je například Sofie Hogeno-
vá, která je navíc i talentovanou herečkou. Viděli
jste ji například ve filmu Všechno nebo nic, hrála už
i v několika rekla-
mách. Jak to všech-
no stihne? „Snad-
no,” odpovídá
expertka na vy-
užití (volného)
času.
Ptali jsme se
jí, jestli by
chtěla být spíš
krasobruslař-
kou, nebo he-
rečkou. „Nic mě
nebaví tak jako
krasobruslení,”
odpověděla. Takže
volba je jasná. ◀

3 JOHANKA

Napsaly: Terežka Rousková a Zuzanka Phung
Foto: Vítěk Vachta

Johanka Če-
chová, naše
spolužačka
ze 4. A, je
krasobrus-
lařka. Brus-
lí na Hase
za naší
škoulou,
kde trénu-
jí i ostatní
krasobrus-
lařky z naší
školy. Chodí
tam každý
den kromě
soboty a ne-
děle.
Bruslí už
od svých tří

let, takže to hrozně miluje. A taky je
v tom hodně dobrá. Kromě toho, že sportu-
je, dělá gymnastiku, je šikovná i ve ško-
le. Myslíme si, že je fakt chytrá. Má
hodně kamarádek - spíš holek, protože
kluci ji pořád otravují.
Je hubená jak vyžle, opravdu hodně štíh-
lá, až skoro nechápeme, jak se může udr-
žet na bruslích. Ale má prostě svaly.
Nosí brýle, ale na bruslení si je sundá-
vá. ◀

4 LAURA

Napsal a fotil: Vítěk Vachta

Laura Lucáková ze 6. A se věnuje
závodnímu lyžování. Baví ji to hodně -
hlavně prý branky a závody. „Nebaví mě
to ranní vstávání a fronty,” prozradí-
la nám. A jak často má tréninky? „Každý
víkend a taky čtvrtky a pátky.”
Kromě tréninků ale musí chodit i do po-
silovny, kde s ní cvičí trenér. Takže
být vami ji moc neštvu, protože sílu má
pekelnou. ◀

OČIMA fotografa

Jak vás zachytil fotograf Adam Ka-
bát? Zde jsou jeho záběry.

Spokojený

Vojta Bořík palcem nahoru ohodnotil
předvánoční návštěvu školníkovy sbírky
vláčků. Umí ocenit, že sklep školy je
plný modelářských perel.

Smutné

Skupinka dívek pod vedením Nancy tuhle
v lednu kráčela pomalu a smutně po po-
vyučování domů. Je jim snad líto, že
do školy se podívají až druhý den? ◀

NOMINUJTE

Nominujte už teď
OSOBNOSTI JARA! Zastavte
se v naší redakci nebo
pište na e-mail school.
zsvrsovicka@gmail.com,
o kom bychom podle vás měli
napsat v jarním čísle!

Pohledy do budoucnosti

O jakém povolání sní naši devátáci? Víte, na které střední školy se chtějí hlásit? Kde sami sebe vidí za pár let? Jaké jsou jejich vize budoucnosti?

Oblitneme celý svět a budeme u toho vařit nebo míchat drinky

1

Ahoj, moje jméno je Tadeáš, v září mi bylo patnáct a teď mám před sebou rozhodnutí, co se mnou bude dál.

Jelikož mě už od malička táta učil vařit a vyprávěl mi o lidech, jako jsou Jamie Oliver nebo Gordon Ramsey, logicky mě to táhne k věcem jako jsou vaření nebo práce někde za barem. Prostě v gastronomickém nebo hotelnickém oboru.

Čím jsem starší, tím víc mě zajímají věci ohledně jazyků a cestování, a jelikož se hlásím na Střední hotelovou školu, rozhodl jsem se, že se tím směrem dám. At už to bude vaření, nebo práce za barem – hlavně to musí být to cestování a cizí jazyky, hlavně francouzština.

Proč francouzština? Vlastně je těžké to vysvětlit. Mně osobně to přijde jako jeden z nejhezčích jazyků na světě. Můžu díky ní vyjádřit spoustu emocí a hlavně můžu vyjít vstříc Francouzům, protože všichni víme, že nemají angličtinu moc v lásce. Samozřejmě se nechci zastavit jen u jednoho jazyka. Podle mě by se prostě lidi měli učit cizí jazyky, poznávat jídlo, kulturu a krásy cizích zemí.

Už jsem se o tom bavil s Luciánem a svým druhým kamarádem, který je z jiné školy, jak budeme barmani a oblitneme celý svět. Upřímně bych byl strašně rád, kdyby se to povedlo.

Možná to zní bláznivě, ale můj sen je obletět svět se svými kamarády se základky a u toho vařit nebo míchat drinky. ◀

Napsal: Tadeáš Kupka

sCHOOL plány

Budu studovat elektrotechniku a IT

Moje představa budoucnosti vypadá asi takhle: Uběhly tři roky a já studuji na střední škole elektrotechniku. Ve volném čase chodím na kroužky IT, takže si doplňuji znalosti v obou oborech, které mě zajímají. Dál jsem se začal věnovat fotbalu trochu víc, takže jsem začal hrát v základu, navíc jsem si díky brigádě konečně našetřil a mohl jsem se svými dvěma nejlepšími kamarády začít bydlet spolu. Občas chodím na komparz. Bohužel jsem kvůli náročnému rozvrhu musel lehce omezit spánek (ale na to jsem už zvyklý) a hraní her, ale jen co skončím školu, začnu pracovat a dokončím všechny kurzy. Pak začnu mít víc času a budu moc dělat víc věcí, které mě baví... ◀

Napsal: Jakub Šálek

Automechanici jsou potřeba

Mým snem je stát se automechanikem. Tato práce je velmi těžká, ale automechanici jsou podle mě v Česku hrozně potřeba. Na tuto práci potřebujete ruce i hlavu a oboje používat vás naučí Škola Hostivař. Studium trvá tři roky, ale bez maturity, ale s výučním listem.

A co dál, až dokončím tuto školu? Můžu si udělat řidičák třídy B za poloviční cenu, a to se vyplatí. Pak mám v plánu pracovat pro nějakou firmu, protože automechanik si hodně vydělá. ◀

Napsal: Tomáš Volf

3

Dali jste si PŘEDSEVZETÍ?

Text: Natka Janáčková

Fejeton o (novoročních) plánech. Vezmete si něco z doporučení redaktorky Natálie? Text doplňujeme předsevzetími, která jsme zaslechli ve školních kuloárech. (Od dětí i od dospělé části školní populace.)

Jistě jste si alespoň jednou jedinkrát každý z vás stanovil nějaké předsevzetí. Nejčastěji si lidé plánují například zhubnout pár kilo, jíst zdravěji, přestat kouřit nebo získat lepší známky ve škole. Otázkou však je: Dodrželi jste někdy své předsevzetí? Ne? Nejste v tom sami. Podle aktuálního průzkumu agentury Rondo Data si na rok 2020 plánovalo dát předsevzetí 42% lidí, častěji osoby ženského pohlaví. Jenže 34% z nich přiznalo, že jim odhodlání vydrží jen pár dní. Co si budeme nalhávat – je to těžké.

Já sama jsem si dala předsevzetí tolikrát! Nedodržela jsem ho myslím nikdy. Ono je to podle mě lidské a ten, kdo předsevzetí kdy dodržel, si zaslouží medaili.

IDEÁLNÍ POSTUP

Podle mě je lepší začít s nějakým lehčím úkolem, protože máte větší šanci, že ho dodržíte. Třeba místo „zhubnout pár kilo“ radím říct si „omezím alespoň čokoládu“.

PEVNÁ VŮLE

Do školy se sice po Vánocích moc lidem nechce, takže novoroční předsevzetí týkající se školy nejsou až tak častá. Ale jsou. Například: „Budu mít lepší známky!“ Nebo „Budu vzorná!“ Nebo „Budu si mýt ruce po záchodě!“ Nebo dokonce i „Přestanu krást na vrátnici mlíčka a kafička!“

Já bych se být některými jedinci spokojila s ne tak náročnými plány – jako „Přestanu házet mandarinky po ostatních!“ Nebo „Polepším se v házení mokrého toaletního papíru na strop.“ Možností je spousta, upravte si své předsevzetí dle libosti. A začněte zlehka, jen s tím, na co skutečně stačíte, ať vám vaše vůle vydrží alespoň do konce února! ◀

„Pozvu ji konečně na RANDE!“

„Přestanu se neryovat s tím, že žáci NENOSÍ na hodinu pomůcky.“

„Uklidím si KABINET.“

„Nenechám už plesnivět SVACINU v aktořce.“

„Přestanu se stresovat s tím, co nemůžu změnit (například něčí INTELIGENCI) a zaměřím se na to, co změnit můžu.“

„Přestanu HEJTOVAT na Instagramu.“

„Založím si svůj třináctý PROFIL na Instagramu.“

„Založím si svůj devátý PROFIL na Instagramu.“

„Až mě bude někdo ŠIKANOVAT, nenechám si to líbit. Reknu mu třeba, že je chudák.“

„Začnu se trochu víc BAVIT s ostatními. Nejsou přece tak hrozní.“

„Přihlásím se na sCHOOL.“

„Dám si pozor na to, abych se před tabulí víc USMIVALA, než mračila.“

„Nebudu tolik utrácet za PITICKA na vrátnici.“

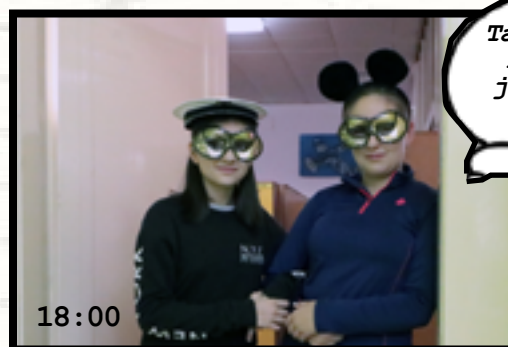
sCHOOL plány

Dvě sestry

...a hustej týpek

Námět a foto:
sChOOL

Dvě sestry podobné si jak vejce vejci vyrazily na silvestrovskou párty. Jenže se jim tam zalíbil jeden kluk. Jak se vyřeší milostný trojúhelník?!

Tak nás tady máte. Kde jsou nějaký kluci?!

UŽ TO VYPADALO, ŽE SE NIKDO COOL NEOBJEVÍ, KDYŽ VTOM...

18:00

Hele, kouknul se na nás!

Ten je úúúžasnej!!!

18:06 - 18:16

18:05

Týýý jo, toho jsem nikdy neviděla...

Koukej, ségra, kdo to jeeee?!

Tak mě tady máte. Kde jsou nějaký holky?!

Dám těm buchtám šanci, ať si mě pořádně prohlídnou. Konečně prodám ty hodiny strávený v posilovně...

STALO SE PROSTĚ TO, ŽE KIKČA I MIKČA ZAHORELY LÁSKOU. JENŽE, JAK TO UDELAT? KRAŠAVCE JMÉNEM OLIVER SI PŘECE ROZPULIT NEMŮŽOU! ROZHODLY SE, ŽE SE PORADÍ S BETY - TA JE Z JEJICH PARTY TA NEJCHYTŘEJŠÍ...

18:17

Holky, nebojte, já na ně přijdu, tenhle kusanec za to stojí.

18:20

Už asi vím, jak na to. Můj plán by mohl klapnout.

O BETY SE VÍ, ŽE MÁ POD ČEPICÍ. ROZHODNE, ŽE HOLKY VYUŽIJÍ SVÉ PODOBNOSTI A PŘI RANDĚNÍ SE BUDOU STRÍDAT. KARNEVALOVÉ MASKY NAVÍC POMŮŽOU ZMÁST OBĚT...

Je to chlap - jistě si ničeho nevšimne.

18:25 - 18:40

Páslí ovce valaši...

18:45 - 19:00

Půjdem spolu do Betléma...

Ten zpěv je trochu děs, ale to neva. Bude můj!

HOLKY SE ROZHODLY PODĚLIT SE O OLIVEROVU POZORNOST. ČTVRHODINY S NÍM STRÁVÍ KIKČA...

...PAK ZASE MIKČA. PAK ODBĚHNE JAKO NA WC A MEZITÍM SE K NĚMU ZASE ZAČNE VINOUT KIKČA.

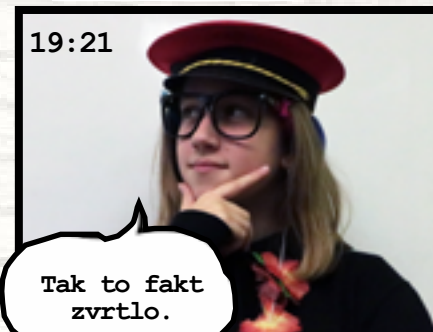

19:05 - 19:20

Hajdom, hajdom, tydlidom...

VŠECHNO ŠLO V POHODĚ, JENŽE PO DVOU HODINÁCH SE HOLKY SPLETLY VE STRÍDÁNÍ A U OLIVERA SE SEŠLY OBĚ DVE...

OOOPS!!!

19:21

Tak to fakt zvirtlo.

19:22

19:22

NÁSLEDOVALO HOLČÍČÍ PEKLO. DÍVKY PŘESTALY BÝT DÍVKAMI - STALY SE Z NICH ROZLÍČENÉ SANĚ.

19:25

To máš za to, ty jedna ochechule!

19:30

Holky, klid! Já se taky střídal s bráchou. Seznamte se s Guliverem...

Hmmm, jsem boží, ale takovou rvačku jsem nečekal.

HA! HEZOUN NEBYL JEDEN, ALE BYLI TO HEZOUNI DVA! INU, KDYŽ CHCEŠ PODVÁDĚT, MUSÍŠ POČÍTAT S TÍM, ŽE I S TEBOU NĚKDO VYBĚHNE. KIKČA, MIKČA, OLIVER A GULIVER SI VZÁJEMNĚ NALETĚLI A BETY PAK O JEJICH ROMÁNKU NAPSALA ROMÁN. JO, A KDYBY VÁM NÁŠ PŘÍBĚH PŘIPADAL TRAPNÝ, VĚRTE, ŽE BEZ TRAPÁREN A TRAPNOSTÍ BY BYL ŽIVOT JEDEN VELKEJ TRAPAS.

MÓDNI policie

sChOOL
móda

Hodnotí módní
policistka Tamara Macková
Foto: Naty Janáčková

Rubrika, v níž
svlékáme očima
a stínáme váš
vkus mačetou.
Pozor, všechno
jenom JAKO!

JAKO VŽDY V PLÁŠTI

Už někdy někdo viděl pana učitele Kříže v něčem jiném než v plášti? Promiňte, ale copak jsme v laboratoři chemiků? Dobře, ale uznávám, že když tmavomodré provedení pláště doplnil tmavomodrým tričkem, působí vlastně jako casual sáčko. Dokonce mě oslnilo, když celý outfit sladil s tmavými džínsy. Světlé prvky na pásku akcentují postavu a nebýt fádních bot, Antonín Kříž by aspiroval na pěkných sedmdesát procent. Doporučuji na příště větší odvaz při volbě pláště. Co zkusit model s květy? ◀

65%

CO TA POSTAVA?!

Rozpaky. To je to jediné, co mě napadá při pohledu na fotografii Aleny Bartošové. Jednak účes - ten prostě neexistuje. Nevhodný střih halenky působí neupraveně a navíc vůbec nelichotí učitelčině problematické postavě.

O černém svetříku si asi myslí, že zeštíhluje, jenže to je mýlka. Modré džíny jakž takž, ale sportovní obuv k ženě středního věku? Opět palec dolů. Navíc bychom mohli polemizovat o tom, jestli to jsou vůbec přezůvky. Sice je dobré, že se usmívá, ale to je na celém jejím outfitu to jediné dobré. ◀

40%

sChOOL typologie zimních účesů

Nevypadáme vždycky jako od kadeřníka. V zimě jsme rádi, aby se nám pod čepicí nemnožily vešky. Chi chi.

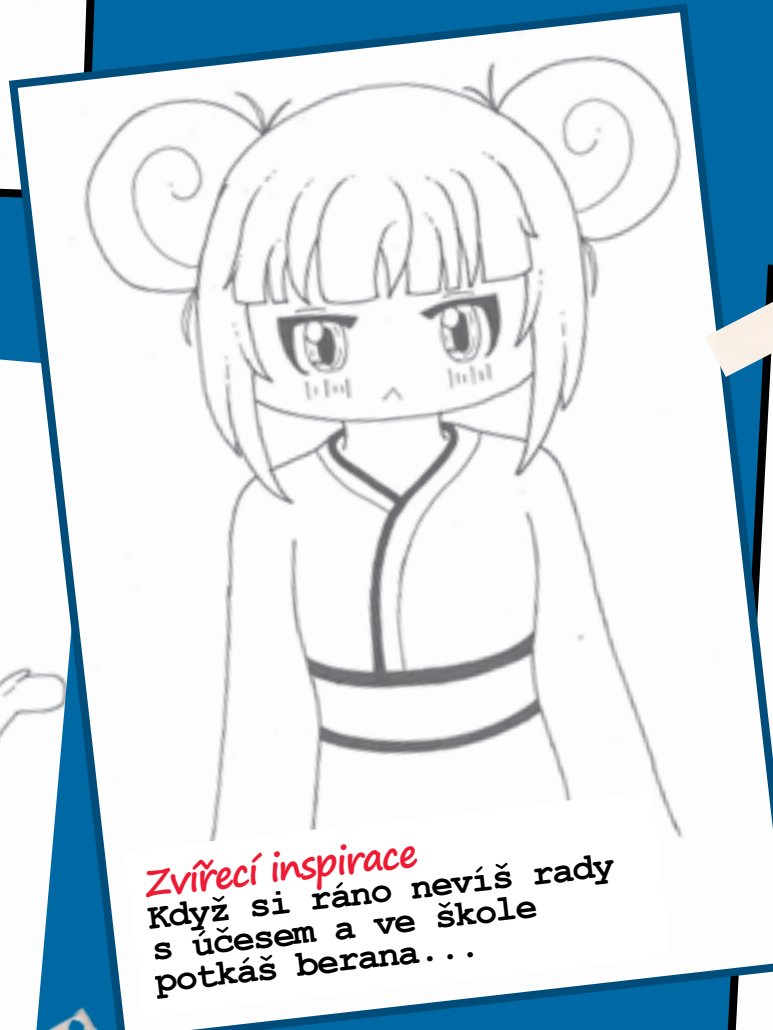
Situaci zmapovala
a nekreslila:
Naty Janáčková
Komentářem opatřily: Lili Nguyen a Natálka
Ngueyn

Cool
Když se chceš
líbit holkám...

Vymalováno
Když to stáhneš
do culíku a dostajluješ
zbytek...

Zvířecí inspirace
Když si ráno nevíš rady
s účesem a ve škole
potkáš berana...

Podle hrnce
Když ti stříhá
vlasy tatínek, který
miluje dýně...

Hřebenu netřeba
Když se ti ráno nechce
česat...

Okénko PRO GURMÁNY

sChOOL
recenze

TOP jídla
letošní zimy
aneb Naše
školní jí-
delna pod
drobnohledem
sChOOL.

SVÍČKOVÁ

Ochutnala,
vyfotila a hod-
notí: Lenka Kopalová

Zde na fotce vidíte svičkovou, ale není to svičková. Je to klam naší školní jídelny, která takto maskuje kuře na paprice. Knedlíky vypadaly na první pohled měkce, ale byly tvrdé a studené. Omáčka se tvářila sladce a chutně, ale ve skutečnosti byla přesolená. Maso mě ale překvapilo – rozplývalo se na jazyku, a tím vylepšilo celkovou chuť. ◀

sChOOL uděluje:

PALAČINKY S KAKAO CIZRNOVOU OMÁČKOU

Ochutnala, vyfotila
a hodnotí:
Naty Janáčková

Líbilo se mi, že palačinky nebyly moc sladké, protože hodně sladké palačinky jsou docela humáč. Tyhle byly fakt dobré. Někomu by mohlo odradit, že cizrna je zdravé jídlo, ale ve směsi s kakaem nebyla téměř cítit. Palačinkové těsto bylo obyčejné jako u každé běžné palačinky, ale v naší jídelně toto jídlo opravdu vyniklo. ◀

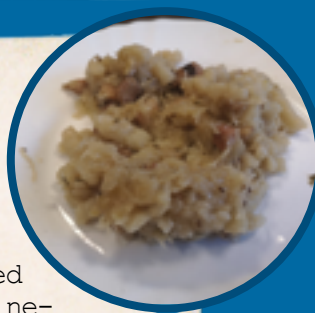
sChOOL uděluje:

HALUŠKY SE ZELÍM

Ochutnala, vyfotila a hodnotí:
Naty Janáčková

Zdařilé jídlo. Podle mě na haluškách není co zkazit a rozhodně jim dávám přednost třeba před kaší nebo před knedlíky. Ani sýr typu bryndza mi tam nechyběl, nemám ho totiž ráda, takže za mě ok. ◀

sChOOL uděluje:

95%

KAM do muzea?

Svět filmu

Dneska filmaři používají všelijaké filtry nebo animace. Ale to dříve nebylo, nebyla k dispozici tak skvělá technologie. Právě Karel Zeman, který byl považován za zakladatele české kinematografie, si našel optické iluze, které ve filmu vypadají jako skutečné. Tak třeba když chtěl udělat mlhu nebo kouř, postavil před kameru nádobku s vodou a nahoře dle potřeby kápnul kus barvy. Nebo když natáčel Cestu do pravěku (ten film jste určitě viděli), potřeboval si v přírodě dokreslit nějaké plavuně nebo mechy, tak před kameru dal rámeček s dokreslenými plavuněmi. A vypadalo to naprosto přirozeně. Určitě doporučuji pro vynalézavé děti či dospělé. Výstava je interaktivní a nachází se na pražské Kampě v Muzeu Karla Zemana nedaleko Karlova mostu. Můžete si tam udělat i pár dost zajímavých fotek. ◀

Iluze

istě už jste se s nějakým optickým klamem setkali. Nemyslím tím, že doma řeknete „mám z testu za jedna“ a pak přinesete stejnou pětku. Ale myslím tím, některé obrázky nebo i videa oblnou mozek. Z různých úhlů pohledu může věc vypadat úplně jinak, i když jde o jeden a ten samý objekt. Všelijaké tyto klamy v dnešní době naleznete na internetu, nebo na pár místech v Praze. Například na Staroměstském náměstí v Illusion Art Museum. Levné to úplně není, ale rozhodně to stojí zato. Protože klamy tam předvádějí i v nadlidské velikosti. Vhodné pro jednotlivce, protože na vás čeká velmi milý personál, který vás moc rád vyfotí u nějaké té iluze. ◀

100%

sChOOL
recenze

Výletní místa pro sChOOL
testuje a fotí:
Adam Kabát

Kam se v zimní Praze vydat na nenáročný výlet? Třeba do jednoho z těchto tří kuriózních muzeí, abyste zbytečně nemrzli venku.

85%

Vorařství

Vorařství je už v ČR v dnešní době zaniklé povolání. Ale pojďme si ho aspoň trochu připomenout. Vory se používaly na převoz dřeva, když ještě neexistovaly železnice. Byla to celkem nenákladná cesta, nespotřebovávaly se žádné pohonné hmoty atd. Ale teď už vlaky máme, takže není třeba plavit dřevo po vodě. Podrobnosti se dozvíte v Muzeu vorařství na Výtoni. Můžete si zde také zkusit, jak se takový vor řídil. Není to zrovna dvakrát lehké. (Dostal jsem se do půlky plavby, pak jsem ztroskotal. Napište nám na school.zsvrsovicka@gmail.com, jak daleko jste se dostali vy!) ◀

STRES

sChOOL
poradna

kolem nového roku

Redakce sChOOL shromáždila další pelmel potíží, se kterými se naši žáci potýkají. Svoje dotazy pište (klidně anonymně) na e-mail: school.zsvrsovicka@gmail.com.

Bojím se pololetí

Už před Vánoci jsme psali nějaké písemky a já je docela pokazila. Přes Vánoce jsem se nedostala k učení a teď se píšou pololetky a já se začínám bát, co zase pokazím. Ale je toho strašně moc!

Radí Naty Janáčková:

Chápu tvůj strach z vysvědčení a přijímacích zkoušek. Moje rada je, abys zachovala klid a ne-panikařila, protože potom se akorát budeš stresovat. V přijímacích zkouškách ani nehrají tak velkou roli známky z pololetního vysvědčení, než jako samotné body ze zkoušek. Pokud si dobře povedeš na zkouškách, tak tě vysvědčení ani nemusí trápit. Takže se rozhodně nestresuj, nebo ti to půjde hůř a radši se soustřeď prozatím na výuku. A nezapomeň se na přijímací zkoušky pořádně připravit! . ◀

Hádky doma

Doma se rodiče dost často hádají. O Vánocích kvůli úklidu, dárkům, večeri, návštěvám, teď zas, že po Vánocích nemáme moc peněz, táta se zlobí, že mám špatné známky, máma se mě většinou zastává, takže se zase hádají. Někdy se mi vůbec nechce domů... ◀

Radí Lenka Kopalová:

Nejraději bych ti poradila, aby sis toho nevšímal, ale to někdy moc nejde, tak ti raději poradím, abys pomáhal s úklidem a nechtěl moc dárků - jenom něco důležitého, aby měli rodiče po Vánocích víc peněz. A ohledně těch známek - nechodila bych ven s kamarády a kamarádkami, ale učila se doma, aby se pak rodiče nemuseli zlobit a hádat se kvůli škole. A snažila bych se s rodiči promluvit a říct jim pravdu, že ti to jejich hádání fakt vadí. ◀

Místo školní psycholožky si tentokrát přečtete zasvěcené rady redaktorek sChOOL.

Zklamání z dárků

Přál jsem si k Vánocům nový mobil, ale nedostal jsem ho. Jsem naštvaný a smutný dohromady, protože kámoš nový telefon dostal a já mám pořád ten svůj starý s rozbitým sklíčkem.

Radí Tamča Macková:

Já vím, všichni dospělí do vás hustí, jak nejsou Vánoce o dárkách, ale hlavně o pohodě, aby se sešla celá rodina a tak. Ale ono se jim to snadno říká. Sama jsem si zklamání z dárků kdysi zažila. Řeknu ti pravdu - brečela jsem. Těšila jsem se na něco, co jsem si opravdu přála, a pak... S brekem jsem si zalezla na záchod, cítila jsem zklamání, ale taky zlost - byly to smíšené pocity. Na jednu stranu jsem byla smutná, že mi Ježíšek nic nedonesl, ale na druhou stranu vím, že se moji rodiče hodně snažili, aby to vyšlo, ale prostě to z nějakých důvodů nevyšlo. Pak mě ještě trápilo, že jsou rodiče zklamání z toho, jak jsem zklamaná. Tak jsem se prostě přes to přenesla, uvědomila jsem si že jiné děti třeba nemají vůbec nic, nejsou ani se svojí rodinou. Šla jsem pak za mámou a tátou a objala je. Prostě tě chápu, ale za pár týdnů pochopíš, že rozbitý mobil vážně není tragédie. ◀

VÝZVA!

O jakých osobnostech naší školy by ses chtěl(a) dočíst? Jaká témata by tě zajímala? Co tě na naší škole trápí?

Napiš nám e-mail na school.zsvrsovicka@gmail.com!

sChOOL
fenomén

Foto: -ab-

Názoroviště

Sociální sítě

Na mediální výchově se občas povede něco vážně velkolepého. Když jsme v lednu uzavírali téma závislost na sociálních sítích, podařilo se těm tvořivějším formulovat skutečně vzletné myšlenky!

„Sociální sítě jsou jako počasí v Londýně - jen málokdy tam vysvitne slunko.“

Jennifer Mazzafero

„Sociální sítě jsou jako budovy s milionem chodeb a dveří. Jednou do nich vstoupíš a pak těžko hledáš cestu ven.“

Julie Doktorová

„Sociální sítě je jako make-up. Díky němu můžeš vypadat krásnější, ale ve skutečnosti ho nepotřebuješ.“

Tamara Macková

„Sociální sítě je jako vzduch - ani si neuvědomujeme, že bez ní nemůžeme být.“

Viky Haberzettlová

„Sociální sítě jsou jako vařící čaj hučící na plotně. Když ho na sebe chrstneš, spálíš se. Když jsi opatrný, můžeš si pochutnat.“

Kristina Vozková

„Sociální sítě je jako oheň - dobrý služebník, špatný pán.“

Jakub Šálek

„Sociální sítě je jako horká vana - nechce se nám z ní vylézt do té zimy venku.“

Jennifer Mazzafero

„Sociální sítě jsou jako tygři. Ve dne v noci číhají na kořist.“

Veronika Margitová

„Sociální sítě je jako vesmír. Nekonečno, jen tu a tam nějaká hvězda.“

Daniela Filo

„Sociální sítě je jako prázdná lednička. Chodíme se do ní pořád dívat, i když v ní nic není.“

Jennifer Mazzafero

Hrajeme koulouvanou

„Jo, protože mám v zimě narozeniny. Hrajeme vždycky na koulouvanou a stavíme sněhuláky. Hraju si se svým bráchou, který byl poprvé na saních, ale já už byla několikrát a hrozně mě to baví. A mám ráda zimu, protože jsou Vánoce a chodí Ježíšek. V zimě jsme někdy u babičky a tam je víc sněhu než na hřišti.“ ◀

Jaruška Holíčková, 1. B

Stavíme sněhuláky

„Jo, protože fouká vítr a sněží. A můžeme stavět sněhuláka. Mám rád, když nosím rukavice. Ale nesnáším, když na sobě mám hodně oblečení a jsem potom zpočenej. V zimě je to lepší. Občas taky v zimě hraju fotbal.“ ◀

Jakub Prášek, 1. B

Máte rádi zimu?

Budu lyžovat v Itálii

„Jo, protože si můžeme hrát se sněhem. Stavíme sněhuláky a koulujeme se. Vždycky vyhrává, kdo udělá lepší bunkr. Můžeme taky lyžovat. Už jsem jel i červenou i černou a lyžuju už čtyři roky. A teď v zimě pojedeme do Itálie.“ ◀

Dominik Marek, 2. B

Sníh mi leze za krk

„Ne, protože se mi nelíbí, jak jsme furt nemocný a že si na sebe oblékáme hodně oblečení a je mi potom vedro. Já se nerad válím ve sněhu, protože se mi nelíbí, jak mi to leze za krk. Taky mě můj brácha v zimě strká do sněhu. Ale na zimě je něco dobrého – jsou Vánoce.“ ◀

Kristián Marek, 2. B